

กฎแห่งกรรม
เล่มที่ 7 ภาค กฎแห่งกรรม

เรื่อง อานิสงส์ปฏิบัติสติปัฏฐาน ๔
โดย พินทิพย์ ชำชอง

วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี
หลวงพ่ोजรัญ จิตฺตมโน

คณะผู้จัดทำ <http://www.jarun.org/contact-webmaster.html>
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์เล่มนี้จัดทำเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานเพื่ออุทิศส่วนกุศล
ให้แก่ บรรพบุรุษ บิดา มารดา ญาติสนิท มิตรสหาย
ผู้มีพระคุณ ครูอุปัชฌาย์ อาจารย์ เจ้ากรรมนายเวรทุกภพ ทุกชาติ

อานิสสปฏิบัติสติปัฏฐาน ๔ พิณทิพย์ ข้าของ

ข้าพเจ้าได้มีโอกาสรู้จักกับอาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ ซึ่งได้รับการแนะนำให้ไปนั่งวิปัสสนากรรมฐานที่วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี โดยมี **พระราชสุทธิญาณมงคล** เป็นเจ้าอาวาส และมี **แม่ชีชู่อ** เป็นผู้ฝึกสอนกรรมฐาน ข้าพเจ้าเกิดความเลื่อมใสขึ้นมาทันที ทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้ไปสัมผัส จึงได้มาชวนเพื่อน ๆ ร่วมงาน ก็ได้รับการสนใจเป็นจำนวนมาก จึงได้จัดทำเป็น **"โครงการฝึกอบรมพัฒนาจิต"** ขึ้น โดยขอนมัติผู้บังคับบัญชา หลังจากนั้นจึงได้ทำหนังสือถึงท่านพระราชสุทธิญาณมงคล เพื่อมาขอฝึกพัฒนาจิตเป็นหมู่คณะ

ในวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๓๖ เวลา ๒๒.๓๐ น. รถออกจากขอนแก่นมุ่งหน้าไปวัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี โดยมีผู้ร่วมเดินทางประมาณ ๒๓ คน กว่าจะถึงวัดอัมพวันก็เป็นเวลา ๐๕.๐๐ น. ของวันใหม่ เมื่อจอดรถก็พบ **หลวงพ่อรินทร** มาให้การต้อนรับ ซึ่งหลวงพ่อบอกว่ามารอรับตั้งแต่ตี ๔ แล้ว พวกเราทุกคนต่างก็เกรงใจท่านมาก ท่านให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น ให้คำแนะนำหาที่พัก ให้รับประทานอาหาร พาไปลงทะเบียนเข้าพักและให้รอพบหลวงพ่อก่อนที่ศาลา ทราบข่าวว่าหลวงพ่อก่อนอาหาร แต่เมื่อท่านทราบว่าชาวขอนแก่นมา ท่านก็อุทิศสาลงมาพบ

คำแรกที่ท่านถามคือ ท่านข้าวกันแล้วหรือยัง พวกเรารู้สึกอับอายมาก ท่านให้การต้อนรับดีมาก จนพวกเรา รู้สึกว่าไม่เคยได้รับการต้อนรับที่ดีและอบอุ่นอย่างนี้มาก่อนเลย หลังจากพบหลวงพ่อก่อนแล้วพวกเราไปเตรียมตัวเข้ารับการอบรมฐาน ซึ่งบางคนก็ขอรับการอบรมฐาน ๓ วัน บางคนก็ ๗ วัน และมี **ป้าเต็ง ศรีสุทธิพันธ์** ซึ่งเป็น **โรคมะเร็ง** เดินไม่ค่อยได้เข้ารับการอบรมฐานด้วย เป็นสิ่งที่ **อัศจรรย์มาก** เมื่อเข้ารับการอบรมกรรมฐานได้ ๕ วัน อาการที่เดินไม่ค่อยได้ของป้าเต็ง ก็เริ่มเดินได้ เอี้ยวคอได้ มานตาเปิดขึ้น ตัวเบาขึ้น และ เมื่อได้นั่งตอจนครบ ๗ วันแล้ว ป้าเต็งกลับมีอาการดีขึ้นเรื่อย ๆ เดินคนเดียวได้ ซึ่งก่อนไปจะต้องมี **ป้าอุดม ศรีเยี่ยม** เป็นผู้คอยพยุงเดินตลอดเวลา นี่ก็เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นที่ข้าพเจ้าได้พบเห็นมากับตัวเอง ซึ่งเป็นอะไรที่เหลือเชื่อจริง ๆ เมื่อครบกำหนด ๗ วัน พวกเราจึงลากลับด้วยอาการที่อึดอัด และพูดกันว่าจะต้องกลับมาอีกให้ได้ มีเรื่องที่ว่าข้าพเจ้าลืมไม่ได้ก็คือ ขณะที่เข้ารับการอบรมฐานอยู่ที่วัดอัมพวัน ได้เป็นวันที่ ๔ สามเณรของข้าพเจ้าพร้อมลูกชายได้ตามมาที่วัด โดยมีคนในซอยเฝ้าบ้านคนเดียว เพื่อจะขอเข้ารับการอบรมฐานด้วยเป็นเวลา ๓ วัน ทุกคนแปลกใจมาก ปกติสามเณรของข้าพเจ้าจะไม่ค่อยมีเวลากับเรื่องนี้เท่าไร เนื่องจากงานอื่นมากอยู่แล้ว นี่ก็อาจเป็นอานิสสที่ข้าพเจ้าได้มานั่งภาวนาที่วัดอัมพวันนี้ ก็เป็นไปได้ เมื่อกลับมาถึงบ้านที่ขอนแก่น ข้าพเจ้าก็ตกใจที่ได้พบคุณแม่อยู่ที่บ้าน ข้าพเจ้าได้ถามคุณแม่ว่ามาได้อย่างไร (คุณแม่อยู่ต่างจังหวัด) ก็ได้รับคำตอบว่า นึกสังหรณ์ใจขึ้นมาเลยโทรศัพท์มาที่ขอนแก่น เด็กเฝ้าบ้านว่าไปวัดอัมพวันกันหมด ด้วยความห่วงใยจึงได้นำรถเมล์มาขอนแก่นเพื่อเฝ้าบ้านให้

ต่อมาในวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๓๖ ญาติข้าพเจ้าได้เสียชีวิตที่จังหวัดมหาสารคาม ข้าพเจ้าได้ไปร่วมงานศพญาติและกลับขอนแก่นเวลา ๑๗.๓๐ น. ระหว่างเดินทางกลับถึงท่าพระ อีกประมาณ ๑๒ กม. จะถึงขอนแก่น ข้าพเจ้าเป็นคนขับรถ มีสามีและหลาน ๑ คน นั่งมาด้วย ข้าพเจ้าขับรถด้วยความเร็วประมาณ ๘๐ ไมล์/ชม. สิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น ด้านหน้ามีรถเก๋งสองคัน แซงขวาขึ้นมาด้วยความเร็วอย่างกระชั้นชิด ข้าพเจ้าพยายามเปิดไฟสัญญาณเตือนว่า มีรถสวนมาข้างหน้า แต่รถเก๋งสองคันนั้นไม่สามารถกลับเข้าเลนเดิมได้เนื่องจากรถที่วิ่งมานั้นไม่หลบให้ ข้าพเจ้าตกใจจึงหักหลบลงข้างถนน พอดีมีรถจักรยานยนต์ซ้อนสองวิ่งอยู่ข้างถนน ๒ คัน ข้าพเจ้ายังมีสติอยู่ รถวิ่งตามหลังรถข้าพเจ้ามากก็มีหลายคัน ข้าพเจ้าเบรกรถก็ไม่อยู่ เนื่องจากรถวิ่งมาด้วยความเร็ว คิดว่ายังงี้ก็ชนรถจักรยานยนต์สองคันนั้นแน่ ๆ ข้าพเจ้าตกใจอย่างสุดขีดพร้อมกันนั้นก็นึกถึงหลวงพ่อก่อนที่วัดอัมพวัน จึงได้ร้องให้ **หลวงพ่อบำรุงช่วยด้วย!**

ขาดคำพูด เหมือนกับมือภิกษุณีหารถยนต์ของข้าพเจ้า เบรคได้อย่างกะทันหัน ห่างจากรถจักรยานยนต์ไม่กี่ม. ข้าพเจ้าตกใจมือสั่น สามีข้าพเจ้าก็ตกใจแต่ไม่พูดอะไร ต่อจากนั้นก็กลับบ้านด้วยความปลอดภัย สัมภาษณ์ว่าข้าพเจ้าได้ยันต์หลวงพ่อก่อนที่วัดอัมพวันมาติดที่รถหนึ่งรูป ขณะที่ข้าพเจ้าเล่านี้ก็รู้สึกใจสั่นเต้นแรง มือไม่อ่อน เหมือนกับอยู่ในเหตุการณ์นั้นอีก นี่ก็เป็นอานิสสที่ข้าพเจ้าและครอบครัวได้ไปนั่งกรรมฐานที่วัดอัมพวัน บุญคุณหลวงพ่อก่อนที่วัดอัมพวัน ได้คุ้มครอง จึงทำให้แคล้วคลาดจากอุบัติเหตุครั้งนี้ได้ ถ้ามีโอกาส ข้าพเจ้าจะต้องไปขอรับการอบรมฐานที่วัดอัมพวันนี้อีก

การที่จะนำข่าวการไปปฏิบัติกรรมฐาน สติปัฏฐาน ๔ หรือจะออกนอกท้องที่ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ เลย ก่อนจะทำเรื่องนี้ อยู่ ๆ ข้าพเจ้าติดตาม อาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ ไปวัดอัมพวัน ครั้งแรกประเภทไปเข้าเียนกลับ รู้สึกประทับใจในเมตตาบารมีหลวงพ่อก่อนที่วัดอัมพวัน หลวงพ่อก่อนที่วัดอัมพวัน หลวงพ่อก่อนที่วัดอัมพวัน ดิถีกับทุก ๆ ชีวิตเหมือนลูกหลาน ห่วงใยทุกข์สุขทุก ๆ ชีวิต อยู่ใกล้ท่านแล้ว

อบอณจิตใจปลอดโปร่งบอกไม่ถูก มานั่งทำงานอยู่ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีความคิดนึกแว็บ ผุดขึ้นด้วยสติ บอกตนเองว่า เราจะต้องนำพา ชักชวน เพื่อนร่วมวานไปอยู่ปฏิบัติกรรมฐานที่วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี กันเป็นคณะใหญ่ ทำเป็นหนังสือขออนมัตติเดินทางไปอยู่กันเลย ก็โทรศัพท์มาปรึกษากับอาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์ ว่าจะเรียกชื่อโครงการอย่างไร เสนอเรื่องราวอย่างไรก็ได้ รับคำแนะนำที่ให้ความสว่างเห็นทางออก จึงกำหนดสติ บอกได้ขึ้นมาว่า **โครงการฝึกอบรมพัฒนาจิต** ทำเรื่องขออนมัตติผู้บังคับบัญชา อ้างถึงเหตุผลเพื่อพัฒนาบุคลากร ให้มีสติ มีหลักธรรมของพระพุทธศาสนา เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวเป็นหลักของชีวิต ข้าพเจ้าอธิษฐานจิต ขอให้ผู้บังคับบัญชาเห็นชอบอนมัตติโครงการนี้ ให้ได้ไปวัดอัมพวันกันชุดใหญ่ด้วยเถิด ก็ ปรากฏว่าผู้บังคับบัญชาเกิดอนโมทนาเห็นดีเห็นชอบด้วยอนมัตติให้ไปปฏิบัติกรรมฐานสติปัฏฐาน ๔ ได้นานถึง ๗ วัน ผลที่เกิดขึ้น กลับมาถึงขอนแก่น ผลดีไม่อาจจะตีค่าเป็นตัวเลขได้ มันเกินจะรำพันบรรยายได้ถ้วนถึง มีหลักฐานอ้างอิงได้ก็คือ ทุกชีวิตที่ผ่านการฝึกครั้งนี้มาแล้ว ต่างกล่าวเหมือนกันหมดว่าจะต้องกลับไปวัดอัมพวัน สิงห์บุรีอีก และในการไปปฏิบัติกรรมฐาน ในครั้งนี้ดังกล่าวถึงแล้วข้างต้น ก็ยังได้มีโอกาสนำนิสิตระดับปริญญาตรีอีกหลายท่านติดตามไปด้วย กลับกลายเป็นว่า เกิดอานิสงส์ ส่งผลดี ไปถึงนิสิตระดับปริญญาตรีให้รู้จักสติปัฏฐาน ๔ เอาไปใช้ในการดำเนินชีวิตท่ามกลางสังคมที่สับสนอลเวง ให้สามารถนำนาวาชีวิตฝ่ามารวมไปถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างแจ่มเจน **อโมฆะบุคคล**

สติ ตัวเดียว ฝึกไว้ได้แล้ว ใช้ประโยชน์ได้เป็นกัณฑ์เอนกอนันต์ เกินจะเล่าบอกได้ถ้วนถึง สติตัวเดียว ฝึกได้ ทำได้ เอามาใช้กับหน้าที่การงาน เกิดประโยชน์ไพบูลย์ เมื่อกลับจากวัดอัมพวัน สิงห์บุรีแล้ว เพื่อน ๆ ต่างก็มาไต่ถามว่า เมื่อไหร่จะจัดไปวัดอัมพวันอีก มีแต่ผู้คนอยากไปปฏิบัติกรรมฐานกันมากมาย **ผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จ** นำชีวิตหลากหลายอาชีพไปฝึกสติปัฏฐาน ๔ วัดอัมพวัน สิงห์บุรี ได้สำเร็จนับพันนับหมื่นชีวิต และให้ความอุปถัมภ์มาโดยตลอด ก็คือ **อาจารย์บุญส่ง อินทวิรัตน์** นั่นเอง

.....